

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J.O.

Sagsøgt: Kreis Gütersloh

Procesdeltager: W.D.

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 2, stk. 1, sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i direktiv 2011/92/EU ⁽¹⁾ og nr. 17, litra a), samt nr. 24 i bilag I til dette direktiv henholdsvis artikel 2, stk. 1, sammenholdt med artikel 4, stk. 2 og 3, i direktiv 2011/92/EU og nr. 1, litra e), i bilag II samt nr. 1, litra b), og nr. 3, litra g), i bilag III til dette direktiv fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter det i tilfælde, hvor et anlæg til intensiv fjerkræavl føjes til et tilsvarende allerede godkendt anlæg, kun er nødvendigt at gennemføre en miljøkonsekvensanalyse eller en undersøgelse i hvert enkelt tilfælde som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a), i direktiv 2011/92/EU for disse anlæg som kumulative projekter, hvis de er knyttet til fælles drifts- eller anlægsmæssige faciliteter?
2. Skal artikel 2, stk. 1, sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i direktiv 2011/92/EU og nr. 17, litra a), samt nr. 24 i bilag I til dette direktiv fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter der, hvis
 - a) et anlæg til intensiv fjerkræavl føjes til et allerede godkendt tilsvarende anlæg,
 - b) det tilkommende anlæg (29 990 pladser) og det allerede godkendte anlæg (84 000 pladser) tilsammen overskrider tærskelværdien på 85 000 pladser til slagtekyllinger i henhold til nr. 17, litra a), i bilag I til direktiv 2011/92/EU,
 - c) det tilkommende anlæg hverken når den nationale tærskelværdi for en lokalitetsbestemt forundersøgelse efter national ret (30 000 pladser) eller den nationale tærskelværdi for en generel forundersøgelse efter national ret (40 000 pladser), og
 - d) der for det allerede godkendte anlæg ganske vist ikke blev gennemført en miljøkonsekvensanalyse, men en undersøgelse i det enkelte tilfælde som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a), i direktiv 2011/92/EU (i form af en generel forundersøgelse efter national ret) med det resultat, at der ikke skulle gennemføres en miljøkonsekvensanalyse for det allerede godkendte anlæg,

kun skal gennemføres en miljøkonsekvensanalyse for det tilkommende anlæg, hvis en undersøgelse i det enkelte tilfælde som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a), i direktiv 2011/92/EU (i form af en generel forundersøgelse efter national ret) viser, at tilføjelsen af det nye anlæg kan have væsentlig negativ eller anden væsentlig negativ indvirkning på miljøet?
3. Skal artikel 2, stk. 1, sammenholdt med artikel 4, stk. 2 og 3, i direktiv 2011/92/EU og nr. 1, litra e), i bilag II til dette direktiv fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som udelukkende lader forpligtelsen til at gennemføre en undersøgelse i det enkelte tilfælde som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a), i direktiv 2011/92/EU (i form af en lokalitetsbestemt forundersøgelse efter national ret) af, om et projekt vedrørende opførelse og drift af et anlæg til intensiv fjerkræavl skal underkastes en miljøkonsekvensanalyse, afhænge af, at dette anlæg omfatter mindst 30 000 pladser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13.12.2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT 2011, L 26, s. 1) som er ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april (EUT 2014, L 124, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 16. september 2022 — Società Italiana Imprese Balneari Srl mod Comune di Rosignano Marittimo m.fl.

(Sag C-598/22)

(2022/C 463/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Società Italiana Imprese Balneari Srl

Indstævnte: Comune di Rosignano Marittimo, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia del demanio — Direzione regionale Toscana e Umbria og Regione Toscana

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 49 TEUF og 56 TEUF samt de principper, som kan udledes af Laezza-dommen (C 375/14), for så vidt som de finder anvendelse, til hinder for, at en national bestemmelse som artikel 49 [i søfartsloven] fortolkes således, at koncessionshaveren ved udløbet af koncessionen — hvis denne er blevet forlænget uden afbrydelse — alene på grundlag af en ny foranstaltning og uden at modtage noget vederlag eller nogen erstatning skal overdrage det på et statsejet areal opførte bygningskompleks, som benyttes til udførelse af turist- og rekreativaktiviteter på et badeanlæg, idet den automatiske overdragelse til staten kan udgøre en restriktion, som går videre end det, som er nødvendigt for at opnå det af den nationale lovgiver fastsatte mål, og som derfor ikke står i rimeligt forhold til dette mål?

Sag anlagt den 17. oktober 2022 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-651/22)

(2022/C 463/27)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Tricot og B. Rechen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 106 i Rådets direktiv 2013/59/Euratom ⁽¹⁾ af 5. december 2013 om fastlæggelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse mod de farer, som er forbundet med udsættelse for ioniserende stråling og om ophævelse af direktiv 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom og 2003/122/Euratom, idet den ikke inden den 6. februar 2018 har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for fuldstændigt at efterkomme det nævnte direktiv, og idet den ikke har meddelt Kommissionen disse retsfor skrifter.

— Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Rådets direktiv 2013/59/Euratom af 5. december 2013 skulle gennemføres senest den 6. februar 2018, og medlemsstaterne havde pligt til at meddele Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de ville udstede på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Fristen for gennemførelse af direktivet er udløbet, og Kommissionen har ikke inden fristens udløb modtaget meddelelse om, at direktivet er blevet gennemført i sin helhed og har heller ikke andre oplysninger, der gør det muligt at konkludere, at Den Portugisiske Republik har opfyldt sine forpligtelser til at træffe de nødvendige foranstaltninger. Navnlig har Den Portugisiske Republik stadig ikke etableret en national handlingsplan, som omfatter langvarige risici fra udsættelse for radon i boliger, bygninger med offentlig adgang og arbejdspladser for enhver kilde til radonindtrængen, dvs. fra jorden, fra byggematerialer eller fra vand.

Kommissionen er af den opfattelse, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 106 i Rådets direktiv 2013/59/Euratom af 5. december 2013, idet den ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for fuldstændigt at efterkomme det nævnte direktiv og gennemføre det i national lovgivning, og idet den ikke har meddelt Kommissionen disse retsfor skrifter.

⁽¹⁾ EUT 2014, L 13, s. 1.